

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci vedenej na Prezídium Policajného zboru, Úrade boja proti korupcii, Odbore boja proti korupcii Bratislava pod sp. zn. ČVS: PPZ-257/BPK-B-2007, **pre trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.** (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005), na neverejnom zasadnutí 21. februára 2012 v Bratislave o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na rozhodnutie o nepripustení účasti poškodených v trestnom konaní, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 47 ods. 3 Tr. por. v trestnej veci vedenej na Prezídium Policajného zboru, Úrade boja proti korupcii, Odbore boja proti korupcii Bratislava pod sp. zn. ČVS: PPZ-257/BPK-B-2007, pre trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) sa v trestnom konaní

n e p r i p ú š ť a ú č a s ť p o š k o d e n ý c h.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Bratislava zo 16. januára 2008, sp. zn. ČVS: PPZ-257/BPK-B-2007, bolo začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období od 1. januára 2002 do súčasnej doby doposiaľ nezistená osoba vystupujúca ako štatutár S. so sídlom P. (ďalej len S.) rozpredával majetok družstva

bez vedomia a odsúhlasenia členov družstva, nehospodárne ho spravoval porušoval stanovy družstva, uzatváral pre družstvo nevýhodné zmluvy o prenájme nebytových priestorov, za ktoré navyše bytovým domom neodvádzal peniaze, ku dňu 1. januára 2003 vytvoril samostatné fondové účty údržby a opráv pre každý bytový dom v správe S. s nulovým zostatkom napriek tomu, že ku dňu 31. decembra 2002 bolo na spoločnom fonde údržby a opráv bytových domov, číslo účtu X. v U., zostatok presahujúci sumu 92 miliónov Sk/3.053.840,53 €, ktoré nepreviedol na samostatne fondové účty údržby a opráv jednotlivých bytových domova použil ich na nezistený účel, čím porušil § 191 odsek 1 a § 194 odsek 5 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) v znení neskorších predpisov a tým členom S. spôsobil predbežnú škodu vo výške minimálne 92 miliónov Sk/3.053.840,53 €.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal v predmetnej veci na Najvyšší súd Slovenskej republiky 25. januára 2012 návrh na rozhodnutie o nepripustení účasti poškodených v trestnom konaní. Návrh odôvodnil tým, že v posudzovanej trestnej veci malo byť trestnou činnosťou poškodených 9 724 fyzických osôb, ktorých zoznam sa nachádza vo vyšetrovacom spise (č. 1. 22-258). Vzhľadom na vysoký počet poškodených, potrebu ich predvolávania, vypočúvania, vybavovania a riešenia ich možných podnetov a návrhov, resp. aj zisťovanie miest, na ktorých sa zdržiavajú, by uvedený postup znamenal prierahy v trestnom konaní. V závere uviedol, že výkonom práv jednotlivých poškodených by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného konania, pričom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 47 ods. 3 Tr. por. rozhodol o nepripustení účasti poškodených v trestnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh z hľadísk uvedených v ustanovení § 47 ods. 3 Tr. por. na podklade predloženého spisového materiálu a dospel k záveru, že návrh generálneho prokurátora je dôvodný.

Z preskúmaných podkladov nesporne vyplýva, že v predmetnej trestnej veci malo byť podľa doterajších zistení poškodených 9 724 fyzických osôb.

Podľa § 47 ods. 3 Tr. por. ak je v tej istej veci veľký počet poškodených, spravidla prevyšujúci sto, a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania, rozhodne v prípravnom konaní na návrh generálneho prokurátora o účasti poškodených v trestnom konaní najvyšší súd uznesením,

ktoré sa doručí navrhovateľovi. Ak návrh nebol zamietnutý, generálny prokurátor zabezpečí, aby bolo uznesenie vhodným spôsobom zverejnené.

Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností, hodnotených jednotlivo i v ich súhrne, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na postup v zmysle § 47 ods. 3 Tr. por.

Špecifický charakter spáchanej trestnej činnosti s vysokým počtom poškodených vyžaduje v záujme rýchlosti konania sústredenie vyšetrovania predovšetkým na účel trestného konania a to, aby trestná činnosť bola náležite zistená a páchatel' bol postavený pred súd za účelom potrestania. Výkon práv jednotlivých poškodených vo vyššom počte by mohol závažným spôsobom ohroziť účel a rýchly priebeh trestného stíhania. Vysoký počet poškodených by v prípade ich pripustenia do trestného konania zjavne mohol spôsobovať predlžovanie vyšetrovania a tým v konečnom dôsledku aj ohroziť včasné dosiahnutie účelu trestného konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky na návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodol, že sa v trestnom konaní v predmetnej veci nepripúšťa účasť poškodených. Toto rozhodnutie síce nemení nič na procesnom postavení poškodených v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por., ale na druhej strane z neho vyplýva, že poškodení už nemôžu v priebehu ďalšieho trestného konania vykonávať práva uvedené v § 46 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.

So zreteľom na to, že návrh generálneho prokurátora nebol zamietnutý, bude jeho povinnosťou zabezpečiť, aby toto uznesenie bolo vhodným spôsobom zverejnené, pretože odo dňa jeho zverejnenia začnú plynúť premlčacie lehoty, ohľadne nárokov poškodených na náhradu škody v občianskoprávnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však pripomína, že ani vysoký počet poškodených v posudzovanej veci nemôže ospravedlniť činnosť orgánov prípravného konania, pokiaľ v období dlhšom ako tri roky neboli schopné stotožniť osoby, ktoré mali v kritickom období vystupovať ako štatutári S., pretože ich totožnosť vyplýva z doposiaľ zabezpečených listinných dôkazov.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. februára 2012

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková